

Uit het Verslag wetgevingsoverleg Commissie van Financiën van 9 september 2013

Minister **Dijsselbloem**: Wat betreft vakbekwaamheid is gevraagd waarom er een nieuw systeem komt, met een examen dat gehaald moet worden in plaats van een puntensysteem. Er bestaat nu een systeem van permanente educatie waarbij je punten kunt behalen op basis van geïnvesteerde uren. Bij de evaluatie van het vakbekwaamheidsbouwwerk in 2011 is gebleken dat het voor het College Deskundigheid Financiële Dienstverlening onvoldoende mogelijk is om de kwaliteit van het systeem te borgen en adequaat toezicht te houden. De ervaringen van het college met het toezicht op de cyclus hebben geleerd dat het niveau van de programma's voor permanente educatie te laag is. Er is een duidelijke stroming richting het laagste niveau zichtbaar, dus een concurrentie op kwaliteit, maar in de verkeerde richting. Het college geeft aan dat het tegen die achtergrond niet mogelijk is om de kwaliteit van het huidige systeem op een redelijke wijze duurzaam te borgen. Het college worstelt al een aantal jaren met de vraag hoe je binnen dit systeem kunt voorkomen dat de kwaliteit steeds verder omlaag gaat, zodat het populair gezegd steeds makkelijker wordt om aan de eisen te voldoen. Dat is de situatie waar wij mee werken. Dit is het oordeel van het college dat er toezicht op houdt en de kwaliteit zou moeten borgen, dus dat moeten wij serieus nemen.

In het nieuwe systeem wordt een uniform niveau via centrale toetsing gegarandeerd en dat is niet mogelijk door deelname aan een vrijwillig programma. Overigens zal een puntensysteem naar verwachting een grote belasting vragen van de individuele adviseur, omdat het een inputverplichting betreft in plaats van outputcontrole. Dat is het kernprobleem. We hadden een systeem waarbij de kwaliteit van de uitkomst van het proces niet kon worden geborgd en daarop zullen wij moeten acteren. Er is door vele woordvoerders gevraagd of de financiële adviseurs straks de enige beroepsgroep zijn met een periodieke examinering. Het eerlijke antwoord daarop is ja. Voor zover ik kan nagaan, is dat zo. Maar men moet zich wel realiseren dat er belangrijke verschillen zijn met andere beroepsgroepen. De beroepsgroep financiële adviseurs is veel diffuser in vergelijking met bijvoorbeeld advocaten of medische beroepsbeoefenaren. Er zijn ook geen hoge instapeisen. Voordat je een medisch beroep mag uitoefenen, moet je voldoen aan een jarenlange opleiding, met zeer hoge eisen.

Hetzelfde geldt voor het beroep van notaris of voor andere beroepen waarvoor wel systemen gelden van verplichte bijscholing. Er is geen systeem voor formeel mentorschap en er is geen normerende werking van een beroepsvereniging met tuchtrecht. De situatie in de sector is ook echt anders dan bij de medische beroepen, in de advocatuur of in het notariaat.

Waarom heeft de sector geen ruimte gekregen om met eigen initiatieven te komen? De heer Van Hijum vroeg daarnaar. Hij maakte een vergelijking met DSI. Een vergelijkbare organisatievorm als DSI ontbreekt echter binnen de beroepsgroep van financiële adviseurs. Zoals gezegd is de groep te divers daarvoor. De sector heeft wel kunnen reageren en heeft ook gereageerd op de consultatie. Er zijn verschillende gesprekken gevoerd met brancheorganisaties.

Om maar meteen een sprong te maken in deze discussie over de vraag hoe we hier nu uit komen, wil ik op basis van de recente overleggen over dit systeem nog een aantal aanpassingen voorstellen. In de eerste plaats moet het inwisselen van oude diploma's eenvoudiger worden. Er waren veel bezwaren op dit gebied. Voor de meeste modules is dan geen apart inhaalexamen meer nodig om een oud diploma om te wisselen. In plaats hiervan hoeft alleen een PE-plusexamen afgelegd te worden waarin de nieuwe aspecten van de modules, namelijk competenties, vaardigheden en actualiteiten, worden getoetst. Dat maakt het inwisselen van oude diploma's veel eenvoudiger.

In de tweede plaats kan ik de overgangstermijn met een halfjaar verlengen, van 1 juli 2015 naar 1 januari 2016. Ook dit maakt het overgangsproces beter behapbaar.

Er zijn vragen gesteld over de termijn van eens in de drie jaar. Moet dat niet eens in de vijf jaar worden? De heer Koolmees heeft hiernaar gevraagd, net als een aantal anderen. Het PE-examen

concentreert zich op de examendatum en uitsluitend op de eind- en toetstermen die nog relevant zijn. Het betreft dus een momentopname van de actuele kennis van een adviseur op een willekeurig moment binnen die tijdspanne van drie jaar. Een adviseur die bijvoorbeeld in juli 2015 een PE-examen aflegt, zal de dan relevante actualiteiten getoetst krijgen en vervolgens voor drie jaar een bevoegdheid hebben. De toetstermen en examenvragen worden veel vaker verversd dan eens in de drie jaar. U denkt misschien dat deze nauwelijks worden verversd en vraagt zich af waarom men eens in de drie jaar hetzelfde examen moet doen. De database met toets- en examenvragen wordt continu verversd als er nieuwe wet- en regelgeving is. We hebben net met elkaar geconstateerd dat er heel veel ontwikkeling is in de wet- en regelgeving. Daarom hebben we in een eerdere fase – ik zeg het maar in alle eerlijkheid – overwogen om het per anderhalf jaar te doen. Daar hebben we uitgebreid over gediscussieerd en we hebben het opnieuw afgewogen. Het is nu verschoven naar een examen eens in de drie jaar.

In het examen wordt geen oude stof getoetst. In het PE-examen worden uitsluitend actualiteiten en vaardigheden getoetst. Door de periode uit te breiden naar vijf jaar ontstaat er naar mijn gevoel een te grote periode waarin een adviseur niet getoetst wordt op actuele vakkennis en vaardigheden. Ik ben dus niet genegen om de termijn van het examen te verlengen.

Verschillende leden hebben gevraagd naar de praktijkvaardigheden. Blijkbaar was de indruk ontstaan dat vaardigheden en dergelijke helemaal niet worden getoetst in het examen. Er is ook gevraagd naar advies en communicatieve vaardigheden. De examenbank bevat vragen die betrekking hebben op kennis, vaardigheden en competenties. Het gaat om multiplechoicevragen en open vragen. In deze vragen kan een case worden beschreven, waarna er een reactie wordt gevraagd van de adviseur. Er kan gebruik worden gemaakt van film- en geluidsfragmenten. Er wordt dus echt getoetst op praktijksituaties, op vaardigheden in de praktijk, inclusief het maken van keuzes in ethische dilemma's. Ook dat element zit in de wijze van toetsing.

De heer **Merkies** (SP): Ik heb een vraag over de actualiteit. Mij is verteld dat wetgeving die per 1 januari van kracht is gegaan, pas op zijn vroegst per 1 juli 2015 kan worden getentamineerd. Er zit dus een lange tijd tussen. Klopt dit? Of kan een en ander direct erin worden opgenomen? Het is natuurlijk belangrijk om te weten of de kennis echt actueel is.

Minister **Dijsselbloem**: Ik herken dit beeld niet. Zoals gezegd, komt er een database met toetsvragen. Deze moet continu worden aangevuld en verversd. Dat zal ook gebeuren. Ik herken dus niet waarom het zo zou zijn dat pas anderhalf jaar later, in het gegeven voorbeeld, de toetsvraag voorbij zou kunnen komen. Het gaat om actuele kennis en die moet zo snel mogelijk in de toetsvragen tot uitdrukking komen.

De heer **Van Hijum** (CDA): Ik dank de minister dat hij bereid is om na te denken over een aantal aanpassingen, maar ik keer even terug naar het begin van zijn betoog. De minister zei dat er een evaluatie van het huidige systeem is gedaan door het CDFD en de AFM. Wij hebben daar ook input voor geleverd. Ik heb de stukken er net nog even bij gepakt en je kunt op geen enkele manier een rechte lijn leggen tussen de uitkomsten van de evaluatie en het voorstel voor centrale examinering en hertoetsing om de drie jaar, dat nu op tafel ligt.

Op basis van de evaluatie zou je kunnen zeggen: verbeter het huidige systeem op een aantal punten en maak het meer vergelijkbaar met de ervaringen in andere beroepsgroepen, zoals de medische sector, die de minister noemde, of de advocatenbranche. Daarin wordt wel degelijk gewerkt met aantallen uren of punten. Er wordt een verantwoordelijkheid gelegd bij de mensen zelf en bij de brancheorganisatie, ook voor de handhaving van de professionele standaarden in de desbetreffende sector. Waarom is er niet principiëler gekeken naar mogelijkheden om samen met de branche zo'n systeem op te tuigen, in plaats van iets uit te rollen waarvan mensen zeggen dat het uiteindelijk niet zal bijdragen aan het doel?

Minister **Dijsselbloem**: De heer Van Hijum heeft gelijk dat het nieuwe voorstel niet direct uit de evaluatie is voortgekomen. De evaluatie heeft echter aangetoond dat het systeem waarin het volgen van en het tijd besteden aan modules op zichzelf geen enkele waarborg biedt voor de kwaliteit van de uitkomst. Sterker nog, het College Deskundigheid Financiële Dienstverlening heeft een analyse gemaakt – men is daar jaren mee bezig geweest – om binnen het model te komen tot meer waarborgen, om het tij van wat het college beschrijft als «de concurrentie op kwaliteit naar beneden» te keren en kwaliteitswaarborgen aan te brengen binnen het model. Daar heeft men jaren in geïnvesteerd, maar dat is niet gelukt. De evaluatie is de grondslag geweest om te kijken naar een nieuw systeem, waarin je wel waarborgen voor de kwaliteit kunt aanbrengen. Als de sector het nu weer zelf gaat doen op basis van een puntensysteem, gaan wij terug naar het oude systeem. Ik zie niet in hoe wij daarmee het fundamentele kwaliteitsprobleem dat het college helder heeft laten zien en verwoord, kunnen oplossen.

De heer **Van Hijum** (CDA): Ik heb daarvoor een suggestie gedaan, maar de minister heeft gezegd dat die niet mogelijk is. Ik heb het voorbeeld gegeven van DSI, die voor de financiële dienstverlening in de effectenbranche een strak registratiesysteem van toetsing op onderwijsseisen en dergelijke hanteert. Als mensen niet aan die eisen voldoen, worden zij gewoon uitgeschreven uit het register. Dan weet je meteen dat je te maken hebt met een professional die niet aan de kwaliteitsstandaarden voldoet. Waarom zou je dat systeem niet kunnen verbreden naar een systeem voor handhaving van kwaliteitsstandaarden in de financiële dienstverlening? Dat zou DSI graag willen.

Minister **Dijsselbloem**: Mijn kernpunt is het volgende. Ik vind het simpelweg deelnemen aan een programma of cursus, waarbij je naam geregistreerd en afgevinkt wordt, geen voldoende waarborg voor de aanwezigheid van voldoende kennis en vaardigheden aan het einde van de cursus; het spijt mij zeer. Iemand heeft gesuggereerd om het voor te leggen aan de Onderwijsraad. Dat was een creatieve suggestie, maar ik weet één ding zeker: de Onderwijsraad – dat is een strenge instelling als het gaat om de kwaliteit van onderwijs – zou de lijn steunen dat het simpelweg aanwezig zijn bij de les, om het in onderwijstermen te formuleren, niet genoeg is om het examen te halen. Zo is het gewoon. Het college heeft lang geprobeerd om het oude systeem, waarin het ging om aanwezigheid, punten en afvinken, te optimaliseren. Op basis van de evaluatie van een aantal jaren geleden zijn wij gekomen tot de vaststelling dat dit systeem niet leidt tot de kwaliteit die wij nodig hebben. Ik ben dus niet bereid om op deze fundamentele keuze terug te komen – die verdedig ik hier – maar ik ben wel bereid om binnen die fundamentele keuze te kijken naar de praktische uitvoerbaarheid, zodat het nieuwe systeem ingevoerd kan worden op een effectieve manier.

Mevrouw **Aukje de Vries** (VVD): Ik denk dat iedereen de kwaliteit van belang vindt. Ik moet eerlijk zeggen dat er op dat punt wel een groot verschil van inzicht is tussen de minister en de branche zelf. Er is vooral geput uit oude onderzoeken. Ik waardeer de poging van de minister om de Kamer enigszins tegemoet te komen, maar hebben zijn voorstellen alleen op de invoering betrekking, op de overgang van het ene naar het andere systeem? En hebben die voorstellen niet zozeer betrekking op de invulling van het totale systeem? Ik denk dat het juist op dat punt bij een deel van de Kamer, in elk geval bij de VVD, knelt. De minister zegt zelf dat het een sector is die geen vorm van tucht of mentorschap kent. Hij zou ook aan de sector kunnen vragen om te bezien hoe dat ingevuld zou kunnen worden. Wij zijn er dus echt wel voor om toch te kijken naar een verdere versoepeling. Daarbij gaat het vooral om de invulling. Ik denk dat het goed is als er draagvlak is bij de sector zelf en dat er ook gekeken wordt hoe de sector met voorstellen kan komen om ook tegemoet te komen aan de problemen die de minister schetst. Ik heb het gevoel dat die ruimte er nu niet is. Die zouden wij in ieder geval wel graag zien.

Minister **Dijsselbloem**: Mevrouw De Vries zei aan het begin van haar interruptie dat het gebeurd is op basis van oude onderzoeken. De evaluatie van het College Deskundigheid Financiële Dienstverlening is uit 2011. Het heeft een lange voorgeschiedenis, omdat het probleem van de kwaliteit in het oude systeem niet nieuw is. Dan sta je op een gegeven moment voor een keuze. Blijf je nu binnen het oude systeem verder proberen om dat goed te krijgen, waar dat al jaren geprobeerd is? Of maak je een

omslag naar een ander systeem, waarbij je dus één keer in de drie jaar toetst, maar dan ook echt inhoudelijk. Er moet worden nagegaan of men niet alleen heeft deelgenomen aan het onderwijs. Men moet ook echt op de hoogte zijn van de actuele kennis en vaardigheden die nodig zijn en men moet in staat zijn om daarmee om te gaan.

Nogmaals, ik ben bereid om op concrete punten te kijken naar praktische knelpunten. Er is veel overleg geweest. Misschien kan mevrouw De Vries in tweede termijn aangeven welke verdere concrete punten zij dan nog zou willen wijzigen? Ik hecht er zeer aan om vast te houden aan de fundamentele keuze voor een ander stelsel en vervolgens te kijken hoe we dat zorgvuldig kunnen invoeren.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Ik vind dat de minister de groep waarover we het hebben op een beetje wantrouwende en misschien wel kinderachtige manier benadert. Hij doet alsof die groep, de brancheorganisatie van financiële dienstverlening – toch niet de eerste de beste – niet zelf in staat is om haar adviseurs bij de hand te nemen, hen op te leiden met de laatste ontwikkelingen en daarop toe te zien. Het zijn uiteindelijk professionals. Deze minister zegt: ik geloof er niets van, ze moeten elke drie jaar opnieuw examen doen. Als ze dat niet doen, kunnen ze hun diploma inleveren. Dat zegt de minister eigenlijk. Alsof hij heel Nederland elke drie jaar opnieuw rijexamen wil laten doen! Ik heb mijn rijexamen 30 jaar geleden gehaald en ik heb daarna nooit meer examen hoeven doen. De minister zegt nu: ja, dat zal wel, maar er zijn nieuwe borden bij gekomen. En dan moet ik elke drie jaar opnieuw rijexamen doen. Dat kost me een hoop geld. Iedereen die na twintig jaar opnieuw rijexamen doet, zakt de eerste keer doordat er een bepaalde nonchalance is ingeslopen. Dat kan allemaal, maar dat is toch niet de manier om met een professionele groep om te gaan? Ik zeg dit vooral omdat er geen draagvlak is voor het systeem. De minister zet 10.000 adviseurs elke drie jaar achter een computer om multiplechoicevragen te beantwoorden. En dat moet dan waarborgen waar hij voor staat, die vakbekwaamheid, die integriteit!

(applaus vanaf de tribune)

De **voorzitter**: Ik verzoek de mensen op de tribune vriendelijk om dit soort commentaar niet te leveren tijdens het debat.

Minister **Dijsselbloem**: Ik ken de PVV als een partij die ook opkomt voor de belangen van consumenten, van gewone mensen. Gewone mensen, cliënten van financiële dienstverleners en adviseurs, zijn erbij gebaat. Zij moeten ervan opaan kunnen dat er kwaliteit wordt geleverd. Ik ken de PVV als een partij die ten aanzien van de zorg zou zeggen dat de beroepsgroepen, de professionals, aan de hoogst mogelijke eisen moeten voldoen vanwege dat consumentenbelang. Dat is volstrekt normaal. De vooropleiding bij dat type beroepen, waar de vergelijking mee werd gemaakt, is dan ook enorm en de eisen zijn zeer strikt.

Vervolgens is er ook nog de plicht tot het voortdurend bijhouden van de kennis. Aan het einde van de rit is er tuchtrecht. Je kunt zeggen dat het over leven en dood gaat, maar het is van een andere omvang. Dit gaat over grote financiële belangen, waarmee mensen in de problemen kunnen komen. De kwaliteit moet worden geborgd. We zullen de omslag maken naar een systeem dat de kwaliteit echt zekerstelt. Is het vergelijkbaar met het rijbewijs? Nee, want de mensen worden niet elk jaar weer op alles getoetst. Het is een toets die samenhangt met de actualiteit en de ontwikkelingen. Dat is dus iets anders. Het betekent gewoon dat je verplicht bent om bij te houden wat er in het veld verandert in beleid en regelgeving, zodat je je cliënt optimaal kunt adviseren. Volgens mij is dat doodgewoon. Daarvoor volstaat het niet om alleen aanwezig te zijn en af te vinken of je de uren hebt gemaakt. Daarvoor volstaat het om te controleren dat de kennis ook echt aanwezig is.

(Rumoer op de publieke tribune.)

De **voorzitter**: Een vriendelijk verzoek aan de mensen op de publieke tribune om geen commentaar te leveren tijdens het debat. Er roept nu alweer iemand vanuit de zaal. Mijnheer, u neemt geen deel aan

het debat. De heer Van Dijck stelt een vraag aan de minister. Ik heb geen zin in dreigementen over ontruimen en dat soort dingen; liever niet. Liever wel stilte op de publieke tribune tijdens het debat.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Daar is geen misverstand over: de cliënt moet optimaal worden bediend door een vakbekwame, integere adviseur. Het is alleen de manier waarop. Zoals ik het heb begrepen, moet elke drie jaar opnieuw examen worden gedaan alsof je het voor de eerste keer doet. Er wordt dus niet alleen een testje gedaan om te zien of je de laatste ontwikkelingen in de gaten hebt. Nee, je doet opnieuw examen alsof je dat nooit eerder hebt gedaan. Wat de vergelijking met de verpleegkundige betreft, zie ik een verpleegkundige A nog niet elke drie jaar opnieuw examen doen alsof ze voor het eerst Verpleegkunde A studeert. Er is dus wel degelijk een verschil. Natuurlijk is het belangrijk, maar het kan toch op een professionele manier met een puntensysteem waarop door de branche zelf wordt toegezien? De minister zegt nu dat het een rommeltje is in die wereld en dat er een hoop niet-vakbekwame adviseurs aan de slag zijn. Volgens mij is dat niet zo. Onderzoek uit 2010 van de AFM wees nog uit dat er niets aan de hand was met de vakbekwaamheid van de adviseurs.

Minister **Dijsselbloem**: Ik denk niet dat ik de heer Van Dijck vandaag zal overtuigen, maar ik zal nog een poging doen. Zowel de AFM als het college heeft gewezen op de kwaliteitsproblemen in het systeem, die niet op te lossen zijn binnen dat systeem van punten. Daarom maken we de overgang naar een nieuw systeem. Daarnaast is het echt een misverstand dat de adviseurs elke keer opnieuw examen over het geheel moeten doen. Het examen richt zich primair op actualisering, op actuele kennis en op nieuwe kennis en vaardigheden die nodig zijn. Dat is dus echt een misverstand. Tot slot – maar dat heb ik al gezegd – ben ik bereid om te kijken naar praktische problemen die soms heel reëel zijn. Ik heb het thema genoemd van de overgang van oude naar nieuwe diploma's. Mogelijk zijn er andere praktische problemen waarover we serieus kunnen praten met elkaar. Ik houd echter wel overeind dat de kwaliteit beter moet worden geborgd.

Voorzitter. Hiermee heb ik veel vragen over dit punt beantwoord. De heer Nijboer heeft nog gevraagd naar de examenbank. Die zal worden beheerd door de Dienst Uitvoering Onderwijs, die daarmee al volop ervaring heeft. De heer Merkies en de heer Van Hijum hebben gevraagd naar de kosten. De kosten die worden gemaakt voor de ontwikkeling van de examenbank en de examenvragen zullen worden omgeslagen over alle kandidaten die het examen afleggen. Hiervoor vindt een aanbesteding plaats. Bij de bepaling van het tarief per examen zullen naar verwachting geen grote afwijkingen optreden ten opzichte van de gemiddelde kosten van het huidige PE-examen, ook om te voorkomen dat kandidaten worden geconfronteerd met hogere kosten. De exameninstellingen kunnen voor het afnemen van examens gebruikmaken van de centrale examenbank in plaats van zelf een examenbank te ontwikkelen en te onderhouden, hetgeen voor hen uiteindelijk tot lagere kosten kan leiden. Dit waren de antwoorden op de meer specifieke vragen. Ik sta open voor een verder debat over praktische problemen die wij zouden kunnen oplossen.

MOTIE DE VRIES – KOOLMEES

constaterende dat per 1 januari een nieuw systeem van vakbekwaamheid en examens voor de financiële sector wordt ingevoerd;

van mening dat het onwenselijk is dat het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk voor financieel adviseurs leidt tot een forse lastenverzwaring voor de sector en een wettelijk verplicht periodiek examen in het kader van de permanente educatie strenger is dan vergelijkbare beroepsgroepen;

verzoekt de regering, in overleg met de sector vóór 1 december a.s. met voorstellen te komen op welke onderdelen het vakbekwaamheidsbouwwerk zoals het bij wet opgelegde PE-examen kan worden versoepeld maar de kwaliteit wel geborgd blijft, bijvoorbeeld het verlengen van de examentermijn of het invoeren van tuchtrecht/mentorschap,

MOTIE VAN DIJCK – VAN HIJUM – MERKIES

overwegende dat het streven naar meer vakbekwaamheid, integriteit en adviesvaardigheid bij financiële adviseurs van groot belang is;

overwegende dat het verplichte Wft PE-examen op grote weerstand stuit binnen de brancheorganisaties van financiële dienstverleners;

verzoekt de regering, het verplichte PE-examen te heroverwegen en in overleg te treden met de branche om te komen tot een verbeterd en meer gedragen PE-systeem,

Minister Dijsselbloem: Voorzitter. Er zijn twee moties ingediend over de vakbekwaamheid. In de motie van de leden Aukje de Vries en Koolmees (29 507, nr. 118) wordt gevraagd om opnieuw in overleg te treden met de sector en voor 1 december met voorstellen te komen. Nog los van wat daarna volgt, als deze motie zou worden aangenomen, zou ik erop insteken om voor 1 november bij de Kamer terug te komen, want ik hecht aan invoering per 1 januari en ik wil niet dat het op de lange baan gaat. Daar is ook niemand bij gebaat, want dat betekent dat er onzekerheid en onduidelijkheid blijven bestaan. Ik ben bereid om verder te overleggen met de sector, maar niet om bij voorbaat al te versoepelen. Dat woord geeft mij een onrustig gevoel. Ik wil wel bekijken waar reële praktische bezwaren of knelpunten bestaan en hoe wij die kunnen wegnemen, waarbij de kwaliteit geborgd blijft, zoals in de motie staat.

Er worden twee voorstellen genoemd, bijvoorbeeld het verlengen van de examentermijn of het invoeren van tuchtrecht of mentorschap. Voor tuchtrecht geldt de opvatting die ik heb gedeeld met de banken- en verzekeringssector, namelijk dat ik het een zinvol instrument vind, maar dat voor mij cruciaal is dat de sector hierin zelf het voortouw neemt. Als wij dat publiekrechtelijk moeten regelen, is dat een ongelofelijke regeldruk, buitengewoon bewerkelijk in wet- en regelgeving. Cruciaal voor tuchtrecht om te werken is dat het wordt geaccepteerd en gedragen door de sector. Soms vergt dat een publiekrechtelijk haakje in een wet om het aan op te hangen, bijvoorbeeld om sanctiemechanismen et cetera te kunnen ontwerpen, maar dat zou dan echt uit de sector zelf komen. Dat kan met de sector worden besproken.

Ik denk dat het ook mogelijk is om de examentermijn te verlengen. Dan denk ik aan het volgende. Er wordt gesteld dat drie jaar te kort is omdat er niet genoeg nieuwe zaken te toetsen zijn. Ik heb al gezegd dat het onze insteek is om nieuwe zaken te toetsen en niet om elke keer het rijbewijs af te nemen. Men zegt dat er binnen drie jaar niet genoeg is. We kunnen de eerste keer een termijn van vijf jaar nemen. Ik zeg het voorzichtig en ik kom bij u terug om aan te geven of het echt uitvoerbaar is. Ik stel voor om dan na drie jaar een evaluatiemoment te hebben om te kijken wat er na drie jaar, als we op dat moment zouden toetsen, aan nieuw materiaal en nieuwe toetsvragen in de database zouden zitten. Je kunt vervolgens niet op dat moment beslissen dat het had gekund en dat je het dus nog even snel zal doen. Dan kunnen mensen zich namelijk niet voorbereiden. Je moet de eerste keer dus een langere periode nemen, maar je moet wel toetsen of een termijn van vijf jaar niet te lang is. We gaan het dus proberen. Ik zeg het voorzichtig en ik kom bij u terug als u deze motie aanneemt. Daarom kan ik het oordeel ook aan de Kamer overlaten. Ik ga met de sector praten en zal daar deze punten bij betrekken.

In de andere motie die over het systeem gaat (29 507, nr. 119), wordt eigenlijk de fundamentele keuze onderuit gehaald. Hierin wordt gesteld dat er geen verplicht examen moet zijn en dat men terug moet gaan naar een systeem met programma's waaraan moet worden deelgenomen. In het licht van de vastgestelde kwaliteitsproblemen kan ik dit niet delen. Er is gevraagd welke kwaliteitsproblemen er zijn, omdat de cijfers zijn verouderd. De evaluatie kwam niet uit de lucht vallen; er was een reden toe.

Het college heeft lange tijd geprobeerd om de kwaliteitswaarborgen binnen het oude systeem aan te brengen en is uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat een en ander binnen die vorm, de deelname aan programma's, niet geborgd kan worden. Op basis daarvan zijn we op zoek gegaan naar een systeem dat dit wel kan borgen. Het is ook urgent. Het is belangrijk. Ik denk dat iedereen dit deelt. De kwaliteit moet geborgd worden. Mijn oordeel is oprecht dat we dit in een examensysteem veel beter kunnen doen. Over de wijze van invoering van het examen zal ik nog verder spreken met de sector. Er heeft overigens al heel veel overleg plaatsgevonden, maar mogelijk kunnen we daarin nog een doorbraak bereiken.

De heer **Merkies** (SP): Het verbaast me toch een beetje dat de minister de motie ontraadt. Volgens mij is deze motie een veel mildere motie dan die van mevrouw De Vries. Misschien is het een beetje tegen de verwachting in, omdat die van de heer Van Dijck komt, maar het is eigenlijk een uiterst milde motie. In de motie wordt alleen maar gevraagd om het systeem te heroverwegen. Er wordt niet gezegd dat je iets niet moet doen. Ik heb zelf de punten aangegeven. Het gaat mij vooral om zaken als praktijkervaring en de waarborging daarvan. Die zitten er niet in. Het gaat mij ook om de kosten. Het gaat erom dat men teruggaat naar de onderhandelingstafel en vervolgens met een verbeterd systeem komt, een meer gedragen PE-systeem. In de andere motie worden juist heel specifieke punten genoemd, zoals het invoeren van tuchtrect en mentorschap. Ik snap dus niet helemaal waarom de minister onze veel mildere motie ontraadt.

Minister **Dijsselbloem**: Voor mij is het klip-en-klaar. In de motie van de heer Van Dijck en anderen wordt uitgesproken dat het systeem van verplichte examens moet worden heroverwogen. Dat is helder. Daar ben ik dus niet voor. In de andere motie wordt uitgesproken welke onderdelen van het bouwwerk kunnen worden versoepeld, met behoud van de kwaliteitswaarborgen. Er worden twee voorbeelden genoemd. Langs die lijn kan ik werken. Ik proef ook de behoefte bij de Kamer om nog eens goed te kijken naar de vormgeving en tegemoet te komen aan een aantal bezwaren die er leven. Ik ben daartoe bereid. Het debat is helder geweest op dit punt. In de motie van Van Dijck, Van Hijum en Merkies wordt het examensysteem opnieuw ter discussie gesteld. Er wordt eigenlijk gesteld: ga terug naar nul; begin opnieuw. Dat mag. Dat is de opvatting van sommige leden, maar dat is niet de opvatting van het kabinet. Daarom ontraad ik die motie.

De heer **Merkies** (SP): Dat is dan een interpretatie van de minister. Misschien kan de heer Van Dijck zijn interpretatie geven, maar mijn interpretatie hiervan is in ieder geval niet dat wij volledig teruggaan naar af. Mijn bedoeling is wel dat de minister weer in overleg gaat met de sector. De reden dat ik deze motie wel steun en die van mevrouw De Vries niet, is dat in de motie van mevrouw De Vries staat dat het een versoepeling moet zijn. Het hoeft echter geen versoepeling te zijn, het moet een verbetering zijn.

De **voorzitter**: Misschien kan de heer Van Dijck zijn interpretatie van zijn eigen motie geven, voordat ik het woord aan de minister geef.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Ik zal uitleggen hoe deze motie tot stand is gekomen en wat de geest ervan is. De eerste overweging is dat vakbekwaamheid belangrijk is. De tweede overweging is dat het huidige systeem niet wordt gedragen door de branche. Daarom vraag ik de minister om het huidige systeem te heroverwegen en in overleg te gaan met de branche zodat een nieuw systeem wel wordt gedragen. Het systeem moet verbeterd worden; dus niet versoepeld, maar verbeterd. De minister zou met mijn motie in de hand moeten juichen. De motie van mevrouw De Vries gaat over een versoepeling en dat is nou ook weer niet de bedoeling.

Minister **Dijsselbloem**: Ik herhaal mijn stelling. Ik heb goed geluisterd naar de inbreng van de heer Merkies en zeker naar die van de heer Van Dijck, die het nieuwe systeem volledig afwijst. Zo lees ik dan ook het verzoek om het verplichte examen te heroverwegen. Dat betekent: begin opnieuw, treed in overleg. Er is heel veel overleg geweest. Wij komen ook ergens vandaan: er is een voorgeschiedenis, er is een evaluatieonderzoek, er is een analyse van de tekortkomingen van het

oude systeem. Ik wil niet terug naar af. Ik heb een kanttekening geplaatst bij het woord «versoepelen» in de motie van mevrouw De Vries. Direct daarna staat echter dat de kwaliteit wel geborgd moet blijven. De context van de motie is een systeem met examens. Dat maakt het voor mij doenlijk, als zij zou worden aangenomen.

De heer **Tony van Dijck** (PVV): Tijdens mijn inbreng deden zich wat interpretatieverschillen voor, van elke drie jaar helemaal opnieuw examen doen tot slechts een geüpgrade versie. Ik dacht dat het ging zoals met het rijbewijs. Dat is kennelijk niet zo. In deze motie gaat het mij erom dat ik een gedragen systeem wil. De brancheorganisaties moeten hun eigen verantwoordelijkheid nemen en moeten professioneel benaderd worden. Zij moeten niet benaderd worden met wantrouwen en multiplechoice-examenvraagjes. Zo moet je niet met elkaar willen omgaan. Vandaar dat ik de minister vraag om in overleg te treden, na te gaan wat hij kan verbeteren en ervoor te zorgen dat er een meer gedragen systeem komt.

Minister **Dijsselbloem**: In hetgeen de heer Van Dijck zegt, zitten veel elementen die mij aanspreken, al is het maar de eerste overweging van zijn motie. De tweede overweging zou je kunnen beschouwen als een feitelijke constatering. In het dictum wordt de regering verzocht, het voorgestelde systeem te heroverwegen en opnieuw te beginnen. Ik kan het niet anders lezen. Ik ben bereid om met de sector verder te praten, met als deadline 1 november. Mijn uitgangspunt zal zijn om te komen tot een systeem waarmee ik de kwaliteit wel kan borgen. Daar is al lang over gepraat, dus ik denk niet dat er veel nieuwe ideeën op dat fundamentele punt zullen komen, maar wij kunnen wel kijken naar de praktische invoering, zoals de waarde van oude diploma's in het nieuwe systeem en hoe het verdergaat. Een ander punt is bijvoorbeeld de vraag of het echt zo is dat er alleen getoetst wordt op actuele kennis. Ik heb de Kamer dat verzekerd. Wij gaan nog verder uitdiepen met elkaar waar hierover dan het misverstand zit. Nog een punt is de termijn. Moet het echt binnen drie jaar? Is dat zinvol, of is het een enorme extra last? Daar kan ik ook nog een keer naar kijken. Daar kom ik in de Kamer op terug voor 1 november. Ik vermoed echter niet dat er een heel nieuw konijn uit de hoed zal komen. Ik handhaaf dus mijn oordeel.